

SPANDOEK

Nieuwsbrief SP Utrecht- Oktober 2024

SP Utrecht utrecht@sp.nl

UIT DE AFDELING

Tribune en SPandoek

Vanaf november van dit jaar verschijnt de Tribune voortaan nog maar eenmaal per kwartaal. Dat betekent ook nog maar vier keer per jaar een Spandoek op papier. Met het Spandoek, als inlegvel bij de Tribune informeren we de leden over activiteiten en plannen van de afdeling, maar met een lange tussentijd voor de volgende aflevering is veel nieuws vaak achterhaald.

Daarom starten we nu met een maandelijkse e-mail nieuwsbrief. Deze sturen we naar alle leden van de afdeling van wie we een e-mailadres hebben.

We zoeken naar een oplossing voor leden die geen e-mailadres hebben, of geen e-mail willen ontvangen. Daar hopen we binnenkort meer over te vertellen.

Nieuwe leden

De afgelopen periode hebben zich een aantal (nieuwe) leden gemeld die actief willen worden in de afdeling. We zijn met hen in gesprek over de mogelijkheden, hun interesse en hun sterke punten.

Voedselbank

Ook dit jaar gaan we weer een inzamelactie organiseren voor de Voedselbank en we zijn bezig met het organiseren. Uiteraard gaan we weer een beroep doen op onze leden om mee te helpen.

Gemeenteraadsverkiezingen 2026

Als afdeling Utrecht willen we graag meedoen met de komende Gemeenteraadsverkiezingen. Die zijn op 18 maart 2026. Dat lijkt nog ver weg, maar we zijn nu al bezig met de voorbereidingen. Daarvoor is een planning gemaakt waarmee we aan de slag zijn gegaan. We houden je op de hoogte.

Openbare toiletten bij de Maarsseveense plassen

De 'drollen-tel-actie', waarbij we de SP-afdeling Stichtse Vecht hebben geholpen met handtekeningen verzamelen, heeft succes gehad: wethouder Linda Voortman beloofde in een commissievergadering om werk te maken van een openbare toiletvoorziening. Lees meer op onze website

AFDELINGSAGENDA - aankomende bijeenkomsten, vergaderingen

4 november – Kerngroep

11 november – Tribune

EN VERDER DIT

Polder Rijnenburg

In 2035, is de bedoeling, wordt gestart met het bouwen in de polder Rijnenburg. Het gaat om 25.000 huizen met voorzieningen als scholen, zorg- en sportvoorzieningen, winkels, werkgelegenheid, natuur en recreatie.

Ons standpunt is dat er niet moet worden gestart met bouwen in groengebieden zoals Rijnenburg, voordat lopende en gestagneerde programma's zijn afgerond. Aan woningbouw in Rijnenburg kleven veel nadelen. Zo is het peperduur om het gebied bereikbaar te maken met goed openbaar vervoer en het is een belangrijk leefgebied voor bedreigde weidevogels. Bouwen in Rijnenburg betekent vooral dure woningen en verspilling van heel veel gemeenschapsgeld. De juiste volgorde volgens ons is: binnenstedelijk met respect voor bestaand groen, binnenstedelijk bij belangrijke OV-knooppunten, dan pas stedelijke uitleg.

Zoek die lieve burens

Ik ben geboren in Punjab, India, als Sikh, en kwam op mijn 13de naar Nederland. De overgang naar een nieuw land op jonge leeftijd was spannend, maar ook leerzaam. Ik werd warm ontvangen door de mensen in Nederland, zonder hun steun had ik nooit bereikt wat ik nu heb bereikt. De waarden die ik het snelst leerde, waren solidariteit, saamhorigheid en het motto "leven en laten leven". Maar de weg naar het omarmen van die waarden was soms hobbelig, en dat begon al in mijn eigen buurt.

Op mijn 17de kreeg ik samen met mijn moeder een woning. Onze nieuwe straat voelde als een nieuwe start. Mijn eerste echte kennismaking met de buurt was met onze overbuurvrouw, een oudere dame. Ze begon direct met te vertellen dat het een rustige straat was. "Als u het zegt, dan zal het wel kloppen," antwoordde ik beleefd. Maar haar reactie verraste me. "Oh, dus jij vindt het geen rustige straat," zei ze met enige scherpte. Het gesprek nam een onverwachte wending toen ze me vroeg waar ik

vandaan kwam. “Uit India,” antwoordde ik. Met die mededeling leek de sfeer ineens te veranderen.

Alsof het een opluchting voor haar was, riep ze naar een andere buurvrouw: “Maak je geen zorgen, hij komt uit India. Hij is geen Marokkaan.” Vanaf dat moment kon ik, zo leek het, geen fout meer maken. Het was een vreemde gewaarwording dat mijn afkomst zo’n verschil maakte in haar houding. Maar de tijd zou haar kijk op ‘de ander’ nog verder op de proef stellen.

Een paar jaar later verhuisden de Nederlandse burens van deze vrouw, en hun opvolgers waren – je raadt het al – Marokkanen. Ik kon niet wachten om te horen wat ze daarvan zou vinden. Na maanden van geduldig wachten vroeg ik haar eindelijk hoe het met de nieuwe burens ging. Ik verwachtte een tirade, een herhaling van het vooroordeel dat ze eerder had uitgesproken. Maar tot mijn grote verbazing gebeurde het tegenovergestelde.

Ze vertelde me hoe blij ze was dat de Nederlandse burens waren vertrokken. Ze hadden nooit rekening gehouden met anderen, ze veroorzaakten overlast, zei ze. “De nieuwe burens zijn zo lief. Ze doen boodschappen voor ons en koken regelmatig.” Het was alsof haar wereldbeeld even kantelde. “Zie je,” zei ik, “Marokkanen vallen wel mee.” Maar haar antwoord sloeg me weer met verbazing: “Nee, alleen deze menschen zijn lief.”

Wat me hieraan het meest is bijgebleven, is hoe makkelijk we geneigd zijn om de ‘ander’ te generaliseren, behalve als het om onze eigen ervaringen gaat. We maken onderscheid tussen onze eigen allochtone burens – die vaak zo lief zijn – en andere allochtonen, waar we onze vooroordelen op loslaten. De overbuurvrouw zag het positieve in haar Marokkaanse burens, maar hield vast aan haar negatieve beeld van Marokkanen in het algemeen.

Als we allemaal de lieve burens van anderen zouden leren kennen, zouden we ontdekken dat we veel gemeen hebben. We delen dezelfde waarden en normen: solidariteit, saamhorigheid en de bereidheid om samen te leven in wederzijds respect. Alleen zo kunnen we de polarisatie tegengaan. Alleen zo kunnen we begrip voor elkaar hebben.

Mijn oproep is dan ook simpel: ga op zoek naar de lieve burens zoals die van jou. Misschien blijken we veel meer gemeenschappelijk te hebben dan we dachten. Deze oproep geldt niet alleen voor autochtonen, maar ook voor allochtonen. Laten we allemaal onze vooroordelen loslaten en elkaar leren kennen op basis van wie we werkelijk zijn.

Jaswinder Singh, voorzitter afd. Utrecht